

ΚΟΥ ἔν-ο-περ-ζό-με-νός, πρὸς γὰρ τὴν γέ-αυ κρείττο-ντα καὶ
 θελ-ο-τέ-ραν σκη-νὴν, ὡς μη-τέ-ρα τῶ-ντ εἰς τὰ
 ἁ-γί-α τῶν ἁ-γί-ων χρι-στώ-ος με-τα-εἰ-θη-σι.

ΤΣΙΕΝ 206

Δό-ξα πα-τρί καὶ υἱῷ καὶ Ἁ-γί-ῳ πνεύ-μα-τι
 Ἁγ- - γέ-λοι τὴν κοί-μη-σιν τῆς Πα-θέ-νους, ὀ-ρω-ν-τες
 ἔ-ξε-πλήτ-του-το, πῶς ἡ Πα-θέ-νος ἀ-παί-ρει ἁ-
 πό τῆς γῆς εἰς τὰ ἁ- - νω.

Δεῦ-τε οἱ πλ-στοί, τῷ τὰ-φῳ προ-βεί-θω-μεν τῆς θε-ο-
 μῆ-το ρος, καὶ πε-ρι-πνε-ζώ-με-θα, καρ-δί-ας, χεῖ-ρας,
 ὅγ- - μα-τα, μέ-τω-πα εἰ-μι κρι-νῶς προ-βά-πτον-τες

ΤΣΙΕΝ 207

καὶ ἀ-ρυ-σώ-με -- θα ἰ-α-μὰ -- τῶν ἀ-φθο-ρά χα-
ρι-σμά-τα ἐκ πη-γῆς ἀ-ε-ρά -- -- ου βλα-στάνου-σα.

ΤΕΛΟΣ
207

καὶ τῶν καὶ ἀ-εὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ-ῶ-νας τῶν αἰ-ῶ-νων, ἀ-μὴν.
Ἄχ -- -- γε-λοι τὴν κοι-μη-σὺν εἰς παρ-θε-ρου, ὁ-ρῶν-τες
ἐ-ξε-πλήτ-τον-το, πῶς ἡ παρ-θε- -- ρος ἀ-παί-ρει ἀ-
πὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἀ-νω.

ΤΕΛΟΣ
208

δέ-χου παρ' ἡ-μῶν ὠ-δὴν τὴν ἐ-ξο-δε-οῦ μὴ-τηρ τοῦ
ζῶν-τος θε-οῦ καὶ τῇ φω-το-φύ-ρῃ σου καὶ θεί-α ἐ-πι-
σκι-α-σόν χά-ρι-τι τῷ βα-σι-λεὶ τῷ πρό-παι-α, τῷ
φλο-ύο-χρί -- -- στω μα-ῶ τὴν εἰ-ρή-νην

ἄ-φε-συτ τοῖς μέ-που-σι καὶ ψυ-χῶν σω-τη-ρί- - -

αὐτὸν βρα-βεύ'-ου-σα.

ΤΕΚΝ. 209

Αἱ γε-νε-αὶ πᾶ-σαι μα-κα-ρί-ζο-μεν σε τὴν μό-νην θε-ο-τό-κον.

Νε-νέ-κην-ται τῆς φύ-σε-ως οἱ ὁ-ροὶ ἐν σοὶ παρ-θέ-τε

ἄ-χραν-τε, παρ-θε-τεύ-ει γὰρ τό-κος καὶ ζῶ-ντ προ-μνη-

σεύ'-ε-ται θά-να-τος. ἢ με-τὰ τό-κον παρ-θέ-νος,

καὶ με-τὰ θά-να-τον ζῶ-σα, σῶ-ζεις ἄ-εὶ θε-ο-τό-

κε, τὴν κη-ρο-το-μί-αν σου σου

(SHORT) (LONG ENDING)